

[Justitsministeren]

virkning efter de gældende bestemmelser. Dette gælder i øvrigt også for afgørelser på andre områder.

Afgørelsen af, om en klage til folketingets ombudsmand skal tillægges opsættende virkning, træffes efter sædvanlig praksis i hver enkelt sag efter et konkret skøn over sagens omstændigheder. Men jeg kan bekræfte, at justitsministeriet ret ofte tillægger klager opsættende virkning.

I en del tilfælde har justitsministeriets overvejelser ført til, at suspension er blevet afslået. Det gælder såvel afgørelser i mine forgængeres som i min ministertid. Den i spørgsmålet nævnte konkrete sag er derfor ikke udtryk for en ændret praksis på dette område.

Baggrunden for justitsministeriets afgørelse i denne sag var navnlig, at den pågældende havde afsonet sin straf og skulle løslades dagen efter, at der blev indgivet klage til ombudsmanden. De grunde, der førte til ministeriets beslutning om udvisning, nemlig den begåede kriminalitet og risikoen for ny kriminalitet, gjorde sig fortsat gældende efter afsoningen, således at det efter ministeriets opfattelse hverken ville være forsvarligt eller rimeligt at sætte den pågældende på fri fod, indtil ombudsmanden havde gennemgået sagen.

Afgørelsen i den konkrete sag kan således ikke tages som udtryk for, at ministeriet har ændret praksis på dette område, men for at justitsministeriets vurdering af denne sags omstændigheder førte til, at klagen ikke burde tillægges opsættende virkning.

Wilhelm (VS):

Der lader til at være en klar modstrid mellem det, ministeren her siger, den måde, ministeriet opfatter det på, og den måde, i hvert fald ombudsmanden opfatter det på, for som jeg citerer i den skriftlige begrundelse for spørgsmålet, har ombudsmanden sagt – og jeg er gået ud fra, at det forholdt sig sådan – at justitsministeriet i alle tidligere sager af denne art har givet opsættende virkning med hensyn til udvisning, når ombudsmanden har bedt om sagens akter. Jeg kan selvfølgelig ikke her på to minutter afgøre, om det er ombudsmanden eller ministeren, der har ret, når hun siger, at noget tilsvarende er sket før både i hendes egen og forgængernes em-

bedsperioder. Det er jo en del af spørgsmålet.

Alligevel vil jeg nok sige, at dersom det skulle være sket før og i forgængernes embedsperioder, synes jeg, at situationen nu indbyder til en større forsigtighed, end der måtte have været tidligere. Der er givet løfter for nu hele to 2 år siden om et oplæg til en revision af udlændingeloven og om et hurtigt udvalgsarbejde om den sag, men der er altså foreløbig ikke kommet noget på bordet i 2 år. Ministeren har senest lovet, at der ville ligge en første delbetænkning til august, og det er ikke noget tilfælde, at ministerens forgænger gav det løfte, for det var ud fra en meget bred erkendelse herinde i hvert fald i folketingets retsudvalg – og, så vidt jeg forstod, også hos ministeren dengang – af, at der er punkter, hvor tiden er løbet fra udlændingeloven, og at den hidtidige udvisningspraksis ikke er forsvarlig. I betragtning af, at der forhåbentlig kun er få måneder tilbage til denne revision, og i betragtning af, at det har været så i det mindste normalt, at henvendelser fra ombudsmanden til ministeriet gav opsættende virkning, synes jeg, der kunne være grund til større forsigtighed.

Jeg vil spørge ministeren, om hun kan love, at der ikke vil ske flere sådanne tilside-sættelser af ombudsmandshenvendelser fra nu af, og indtil vi har set det udspil til ændring af udlændingeloven.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg skal kun sige til hr. Wilhelm, at det, han citerer fra, netop er et avisreferat af, hvad ombudsmanden har sagt, idet jeg i øvrigt henviser til den begrundelse, jeg har givet her, i denne sag, hvor strafafsoningen var ved at være afsluttet.

Hr. Wilhelm taler om den første delbetænkning, der ventes til august, og siger, at der var grund til at udvise større forsigtighed. Jeg mener, at vi fortsat må og bør følge den praksis, man har levet efter hidtil, og at vi først må se betænkningen og vurdere den her i folketinget, før vi tager stilling til, om der skal være en anden praksis. Jeg mener ikke, at alene udvalgets nedsættelse skal begrunde, at ministeriet skulle ændre den hidtidige praksis.

Hr. Wilhelm vil gerne aftvinge mig et løfte om, at dette ikke vil ske i fremtiden. Jeg